

U S N E S E N Í

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Markéty Lehké, Ph.D. a soudců Mgr. Václava Trajera a JUDr. Petra Černého, Ph.D. v právní věci **žalobců: a) J. N., b) S. N.**, oba bytem „X“, proti **žalovanému: Městskému úřadu Žatec**, se sídlem náměstí Svobody 1, 438 24 Žatec, v řízení o žalobě proti rozhodnutím Městského národního výboru v Žatci ze dne 14.6.1983, č.j. Výst. 332-6/46/1983, a ze dne 27.12.1984, č.j. Výst. 332-6/88/84,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobci a) a b) se žalobou ze dne 5.5.2014 ve znění jejího doplnění ze dne 19.5.2014, domáhali vyslovení nicotnosti stavebního povolení vydaného Městským národním výborem v Žatci dne 14.6.1983, č.j. Výst. 332-6/46/1983 (dále jen „stavební povolení“), k žádosti manželů V. a H. N., jakožto stavebníků, jimž byla povolena „*Přístavba RD – Žatec, Staňkovická 113, nástavba nad balkonem – 1 obyt. místnost, sociální zařízení*“, současně se žalobci a) a b) domáhali vyslovení nicotnosti kolaudačního rozhodnutí vydaného Městským národním výborem v Žatci dne 27.12.1984, č.j. Výst. 332-6/88/84 (dále jen „kolaudační rozhodnutí“), jímž bylo povoleno užívání stavby „*Přístavba RD – Žatec, Staňkovická 113, nástavba nad balkonem – 1 obyt. místnost, sociální zařízení*“.

Před vlastním projednáním věci byl soud nejprve povinen zabývat se tím, zda vůbec byla žaloba podána osobami, jimž svědčí aktivní legitimace. V případě zjištění nedostatku aktivní legitimace je totiž soud povinen v každé fázi řízení o dané žalobě až do vydání rozhodnutí ve věci samé tuto skutečnost zohlednit a se žalobou naložit způsobem, který zákon předvídá, tedy ji podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. c) zákona č. 150/2002Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), odmítnout. Toto zákonné ustanovení soudu ukládá, aby návrh, resp. žalobu odmítl tehdy, je-li podána **osobou zjevně neoprávněnou**. Soud ovšem může návrh, resp. žalobu, po jejím podání odmítnout jedině tehdy, je-li nedostatek aktivní legitimace zcela nepochybný.

Aktivní legitimace pro řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu je stanovena v ustanovení § 65 s.ř.s. Podle odst. 1 tohoto ustanovení se může ten, kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti (dále jen „rozhodnutí“), žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popř. vyslovení jeho nicotnosti. Žalobu proti rozhodnutí správního orgánu může podat podle odst. 2 rovněž ten, kdo žalobní legitimaci podle odst. 1 nemá, ovšem tvrdí, že byl účastníkem řízení, z něhož napadené rozhodnutí vzešlo, a že postupem správního orgánu byl zkrácen na

svých procesních právech takovým způsobem, že to mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé.

V dané věci pokládá soud za nutné předně uvést, že žalobci a) a b) vykonávají vlastnické právo ve formě společného jmění manželů k pozemku p.č.st. 1237/1, jehož součástí je stavba – budova č.p. 1046 nacházející se v obci Žatec, katastrálním území Žatec, to vše zapsané na listu vlastnictví č. 3947 v katastru nemovitostí vedeného Katastrálním úřadem pro Ústecký kraj, Katastrální pracoviště Žatec (dále jen „dotčená nemovitost“). Z obsahu žaloby, resp. z jejího doplnění, je zřejmé, že žalobci a) a b) dovozují jejich oprávnění podat předmětnou žalobu, tj. aktivní legitimaci, ze skutečnosti, že jsou vlastníky dotčené nemovitosti, jež přímo sousedí s pozemkem, jehož součástí je stavba, na níž v letech **1983** a **1984** proběhla výše zmíněná přístavba. Z vyjádření žalovaného ze dne 4.6.2014, č.j. MUZA 1567/2014, sp. zn. MUZAS/14783/2014/SU/Bi, dále vyplývá, že žalobci a) a b) se stali vlastníky dotčené nemovitosti na základě kupní smlouvy uzavřené s Městem Žatec, jako prodávajícím, dne 22.12.1995 s právnímu účinky vkladu vlastnického práva do katastru nemovitostí ke dni **14.2.1996**.

Dle ustanovení § 59 odst. 1 zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění účinném do 30.4.1990 (dále jen „stavební zákon“), jež bylo speciálním ustanovením ve vztahu k zákonu č. 71/1967, o správním řízení, ve znění účinném do 30.6.2000, kde byl okruh účastníků správního řízení vymezen obecně, platilo, že: *„účastníky stavebního řízení jsou stavebník, jakož i **organizace a občané, kteří mají vlastnická nebo jiná práva k sousedním pozemkům nebo stavbám a jejichž práva, právem chráněné zájmy nebo povinnosti mohou být stavebním povolením dotčeny.** U staveb socialistických organizací, které si provádějí jednotlivé organizace samy pro sebe, a u staveb prováděných občany svépomocí (§ 44 odst. 2 a 3) je účastníkem stavebního řízení též osoba, která bude na návrh stavebníka vykonávat odborný dozor“*.

S ohledem na shora uvedené skutečnosti je soud toho názoru, že v nyní posuzovaném případě žalobcům a) a b) k podání předmětné žaloby nesvědčí aktivní legitimace podle odst. 1, jakož ani podle odst. 2, ustanovení § 65 s.ř.s. Z výše citovaného odst. 1 vyplývá, že pro aktivní legitimaci je směrodatné, zda byli žalobci a) a b) v době správního řízení zahájeného v roce 1983 na základě oznámení o zahájení stavebního řízení ze dne 18.5.1983, č.j. 336/83, ve smyslu ustanovení § 59 odst. 1 stavebního zákona účastníky stavebního řízení, jež bylo vedeno odborem výstavby Městského národního výboru v Žatci. Je tomuto tak z toho důvodu, že aby někdo vůbec mohl kvalifikovaně tvrdit, že byl zkrácen na svém veřejném subjektivním právu rozhodnutím, tj. individuálním právním aktem, správního orgánu v předcházejícím správním řízení, je zcela nezbytné, aby tato osoba byla alespoň potencionálním účastníkem takového předcházejícího správního řízení. V opačném případě je totiž jinak vyloučeno, aby taková osoba byla individuálním právním aktem, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují práva a povinnosti, dotčena na svých právech.

Vzhledem k tomu, že příslušné stavební řízení bylo ukončeno vydáním kolaudačního rozhodnutí dne 27.12.1984, přičemž žalobci se vlastníky dotčené nemovitosti stali až dne 14.2.1996, je dle soudu už jen z této skutečnosti naprosto zřetelné, že žalobci a) a b) nemohli být účastníky předmětného stavebního řízení. Účastníkem tohoto stavebního řízení byl jako „soused“ a tehdejší vlastník nemovitostí vlastněných v současnosti žalobci Podnik bytového hospodářství Žatec. Na pokladě uvedeného lze proto učinit závěr, že žalobci a) a b) nejsou oprávněni k podání příslušné žaloby, neboť dle ustanovení § 65 odst. 1 s.ř.s. nejsou k tomuto procesnímu návrhu aktivně legitimováni, a to z důvodu, že žalobci a) a b) nebyli účastníky

stavebního řízení, pročez v důsledku této okolnosti je zcela vyloučeno, aby došlo ke zkrácení jejich veřejných subjektivních práv v důsledku vydání žalobou napadených rozhodnutí.

Pro úplnost soud v tomto směru dodává, že např. v případě stavebních řízení může nastat situace, že osoba, jež vlastní sousední nemovitost, která však nebyla účastníkem předchozího stavebního řízení, tvrdí, že i tak byla rozhodnutím stavebního úřadu zkrácena na svých veřejných subjektivních právech. V takovémto případě by této osobě, pokud by doložila vlastnické právo k sousední nemovitosti, skutečně náležela aktivní legitimace k podání žaloby, přestože nebyla účastníkem předchozího stavebního řízení, ale tímto účastníkem být měla. V posuzované věci však tato situace u žalobců nenastala, neboť z výše uvedeného vyplynulo, že účastníkem stavebního řízení byl jako vlastník sousední nemovitosti Podnik bytového hospodářství Žatec. Až řadu let po skončení správního řízení byla převedena vlastnická práva k nemovitostem sousedícím se stavbami, k nimž se vztahují žalobou napadená rozhodnutí, na žalobce. Z toho důvodu je vyloučeno, aby žalobcům a) a b) náležela aktivní legitimace k podání této žaloby jako opominutým účastníkům. Právě s ohledem na skutečnost, že žalobci nabyli své nemovitosti až po ukončení správních řízení, v jejichž rámci byla vydána žalobou napadená rozhodnutí, je pojmově vyloučeno, aby vydáním žalobou napadených rozhodnutí nebo v řízení předcházejícím jejich vydání došlo k porušení veřejných subjektivních práv žalobců. V době, kdy žalobci kupovali nemovitosti v sousedství staveb, k nimž se vztahují žalobou napadená rozhodnutí, již byl dán skutkový stav a bylo pouze na vůli žalobců, zda nemovitosti, v jejichž sousedství byla povolena a následně zkolaudována předmětná stavba, koupí či nikoliv.

Dále soud poznamenává, že z výše citovaného ustanovení § 65 odst. 2 s.ř.s. vyplývá, že aktivní legitimace je v tomto případě vázána na to, aby žalobci a) a b) byli účastníky stavebního řízení vedeného Městským národním výborem v Žatci. Jelikož však žalobci a) a b) účastníky tohoto správního řízení nebyli, není proto tímto splněna podmínka jejich účastenství v předcházejícím správním řízení. Z tohoto důvodu tak na danou věc nelze aplikovat odst. 2 zmíněného ustanovení § 65 s.ř.s., pročez je tedy vyloučeno, aby žalobci a) a b) byli aktivně legitimováni k podání této žaloby dle odst. 2 citovaného ustanovení.

V návaznosti na předestřené skutečnosti lze dle soudu uzavřít, že žaloba byla podána osobami zjevně neoprávněnými, když zjevná neoprávněnost k podání této žaloby vyvěrá ze skutečnosti, že u žalobců a) a b) je dán zjevný nedostatek procesní aktivní legitimace v důsledku okolnosti, že ani jeden z žalobců nebyl účastníkem předcházejícího stavebního řízení, pročez je tedy současně vyloučeno, aby se žalobou napadená rozhodnutí, jakožto individuální právní akty, mohla negativně projevit v právní sféře žalobců a) a b).

S ohledem na právě uvedené soudu nezbylo než konstatovat, že žaloba byla podána osobami k tomu zjevně neoprávněnými, a proto ji dle ustanovení § 46 odst. 1 písm. c) s.ř.s. výrokem ad I) odmítl.

Výrok ad II) o náhradě nákladů řízení vychází z ustanovení § 60 odst. 3 s.ř.s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta. O případném vrácení soudního poplatku žalobcům a) a b) soud nerozhodoval, neboť nebyl dosud uhrazen.

Poučení: Proti rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Ústí nad Labem dne 31. července 2014

JUDr. Markéta Lehká, Ph.D., v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Gabriela Oulická